

نویسنده: محمد حسن سواپین «».

منبع و تاریخ نشر: کریدل «2024-09-11»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

محور عادی سازی : اعراب و ترک ها که اقتصاد دوران جنگ اسرائیل را حفظ می کنند

*Axis of Normalization: The Arabs and Turks
who sustain Israel's wartime economy*

در حالی که محور مقاومت غرب آسیا به دنبال تضعیف ارتش، اقتصاد و امنیت اسرائیل است، تعداد انگشت شماری از کشورهای عربی و ترکیه به طور مخفیانه در تلاش برای تقویت اسرائیل و تامین جنگ آن با غزه هستند. این «محور عادی سازی» جدید منطقه است.

While a handful West Asia's Axis of Resistance seeks to weaken Israel's military, economy, and security, of Arab states and Turkiye are secretly striving to bolster Israel and supply its war on Gaza. This is the region's new 'Axis of Normalization.'

(Photo Credit: The Cradle)

یمن یکی از معدود کشورهای عربی است که با ممانعت از عبور کالاهای اسرائیلی از دریای سرخ و دیگر آبراه‌های منطقه‌ای، تلاش می‌کند تا بر این کشور اشغالگر فشار اقتصادی وارد کند.

با این حال، در حالی که یمن محاصره‌های دریایی خود را پیش می‌برد، سایر کشورهای عربی همچنان به ارائه راه نجات برای محور اقتصاد جنگ اسرائیل ادامه می‌دهند. داده‌های امسال نشان می‌دهد که مناسبات و روابط کشورهایمانند امارات، بحرین، اردن، مصر و مراکش با تل‌آویو عادی شده، طوریکه به اسرائیل بخاطر غلبه بر محاصره کمک می‌کنند و مسیرهای تجاری مهمی را فراهم می‌کنند که تلاش‌های یمن را دور می‌زند.

در همین حال، ترکیه، قسَمیکه رئیس‌جمهور آن لفاظی‌های ضد اسرائیلی خود را در ملاء عام تشدید کرده است، رویکرد فریبنده تری را در پیش گرفته است و مسیر کالاها را از طریق گمرکات فلسطین - و یونان - تغییر داده است تا میزان تجارت مستقیم خود با اسرائیل را پنهان کند.

روابط تجاری اعراب با اسرائیل

کریدل قبلاً در مورد روابط تجاری بین کشورهای عربی و اسرائیل و نحوه مشارکت آنها در تأمین مالی نسل‌کشی گزارش داده است. علیرغم انتظارات مبنی بر قطع روابط این کشورها پس از جنگ نابودی اسرائیل در غزه، واقعیت داستان متفاوتی را بیان می‌کند.

در حالی که یمن تحت دولت وابسته به انصارالله در صنعا، بنادر اسرائیل را محاصره کرده است، بسیاری از دولت‌های عربی اقدامات مشابهی انجام نداده‌اند. در عوض، این کشورها درگیر یک بازی دوگانه می‌شوند و علناً اسرائیل را محکوم می‌کنند و در عین حال بی‌سروصدا روابط اقتصادی خود را با اسرائیل حفظ می‌کنند، دقیقاً مانند کلمبیا که به

طور رسمی روابط خود را با تل آویو قطع کرد اما در پشت صحنه به همکاری محتاطانه اش ادامه داد.

ارقام تجاری برای سال 2024 نشان دهنده تغییر قابل توجهی است، به ویژه در روابط بین بحرین و اسرائیل. علیرغم صدور بیه های پارلمان بحرین در محکومیت اسرائیل، واردات اسرائیل از بحرین بین ژانویه تا ژوئیه 2024 نسبت به مدت مشابه در سال 2023 به میزان شگفت انگیز 1161.8 درصد افزایش یافت. در ملاء عام، دو کشور بازی بسیار متفاوتی انجام دادند: سفیر اسرائیل بحرین را ترک کرد و منامه فرستاده خود را در تل آویو فراخواند و روابط اقتصادی خود را به حالت تعلیق درآورد.

این اقدامات عمدتاً نمادین بودند و هدفشان راضی کردن مردم بحرین بود که به طور عمده مخالف عادی سازی با اسرائیل هستند و نه بازتاب تغییرات واقعی سیاست ها.

امارات و مصر: ارکان حمایت اقتصادی

امارات متحده عربی، یکی از بازیگران کلیدی توافقنامه آبراهام 2020 با میانجیگری ایالات متحده، شاهد افزایش 14.2 درصدی واردات اسرائیل از اسرائیل در سال 2024 بود. برای غزه در دوره پس از جنگ.

"جلسات محرمانه" در ماه ژوئیه بین مقامات اسرائیلی، ایالات متحده و امارات با هدف سرکوب هرگونه مقاومت در غزه، نقش مهم ابوظبی در حمایت از پروژه های سیاسی آینده اسرائیل را برجسته می کند.

توجه به این نکته ضروری است که افزایش واردات از بحرین و امارات در درجه اول به دلیل اتکای فزاینده اسرائیل به بنا در آنها برای حمل و نقل کالا از غرب آسیا از طریق زمینی، از طریق عربستان سعودی و اردن، به عنوان ابزاری برای دور زدن حملات یمن در سرخ است. دریا. این احزاب وجود این مسیر زمینی را که Cradle و دیگر رسانه ها مدت هاست افشا کرده اند، انکار می کنند.

گزارش های قبلی نشان می دهد که اتخاذ این کریدور زمینی به اسرائیل این امکان را می دهد تا صادرات کالاهای مصرفی را که قبلاً حمل و نقل هوایی یا دریایی پرهزینه بود، افزایش دهد.

به طور مشابه، مصر، اولین کشور عربی که روابط خود را با تل آویو در توافقنامه کمپ دیوید 1978 عادی کرد، به طور فزاینده ای برای تجارت اسرائیل حیاتی شده است، به طوری که واردات 16 درصد افزایش یافته و صادرات نزدیک به 130 درصد افزایش

یافته است. شش بندر مدیترانه ای مصر به قطب های ترانزیت کالا برای ورود و خروج از اسرائیل تبدیل شده اند: بندر سعید، العریش، ابوقیر، اسکندریه، دخیله و دمیتا.

گزارش های اوت، بر اساس ردیابی 19 کشتی طی سه ماه گذشته با استفاده از داده های دریایی منبع باز، نشان داد که این کشتی ها منحصراً در سفرهای رفت و برگشت بین بنادر اسرائیل و مصر بوده اند.

شایان ذکر است، شش کشتی به حمل و نقل مداوم سیمان بین این بنادر اختصاص داده شده اند و از پروژه های ساختمانی حمایت میکنند. این فعالیت به افزایش قابل توجه واردات محصولات سرمایه گذاری اسرائیل کمک کرده است.

بنادر مصر به دلیل نزدیکی به بندر اشدود که تنها 29 کیلومتر با غزه فاصله دارد و بندر استراتژیک حيفا به عنوان قطب حیاتی تجارت اسرائیل عمل می کنند. این مزیت جغرافیایی هزینه های حمل و نقل را کاهش می دهد و در نتیجه قیمت کالاهای حمل شده از طریق دریا را کاهش می دهد.

علاوه بر این، صادرات اسرائیل به مراکش همچنان به رشد خود ادامه داده است، زیرا جنگ در غزه مانع از آن نشده است. تجارت بین دو کشور در سال 2024 نسبت به سال قبل از آن 81.42 درصد افزایش یافته است و به روندی ادامه می دهد که قبل از درگیری آغاز شده بود. تاکتیک های تجاری فریبنده ترکیه .

ترکیه پرونده پیچیده تری را ارائه می دهد. پس از توقف تجارت مستقیم با اسرائیل در ماه مه، صادرات ترکیه به اسرائیل به شدت کاهش یافت. با این حال، آنکارا با انتقال کالا از گمرکات فلسطینی راه هایی برای دور زدن تحریم خود پیدا کرده است که در حالی که تجارت در پشت پرده ادامه دارد، ظاهر روابط قطع شده را نشان می دهد.

انجمن صادرکنندگان ترکیه از افزایش 423 درصدی صادرات به سرزمین های اشغالی فلسطین در هشت ماهه نخست سال 2024 خبر داد که از 77 میلیون دلار در مدت مشابه سال گذشته به 403 میلیون دلار در سال جاری افزایش یافته است. شایان ذکر است، صادرات ترکیه به فلسطین تنها در ماه اوت 1156 درصد افزایش یافت و از 10 میلیون دلار در سال 2023 به 127 میلیون دلار در سال 2024 رسید. آنچه بیش از همه در مورد ادعای آنکارا مبنی بر افزایش صادرات به فلسطین نگران کننده است این است که دولت اسرائیل از اعطای بودجه به مقامات اشغالی کرانه باختری خودداری کرده است: فلسطینی ها به سادگی توانایی مالی برای افزایش واردات خود را ندارند.

این نه تنها دوگانگی مقامات ترکیه را نشان می دهد، بلکه خیانت های بیشتر تشکیلات خودگردان فلسطین (PA) را به مردم خود در غزه نشان می دهد. علاوه بر این، گزارش های قبلی حاکی از آن است که تجارت بین آنکارا و تل آویو از طریق کشورهای ثالث مانند یونان ادامه دارد.

جنگ غزه تنها شکاف اقتصادی میان کشورهای عربی را عمیق تر کرده است. در حالی که یمن به دنبال اعمال فشار اقتصادی بر اسرائیل است، کشورهای یمن مانند مصر، امارات و بحرین در حال تقویت مسیرهای تجاری اسرائیل و کمک به تقویت اقتصاد این کشور اشغالگر هستند. دوگانگی ترکیه و همدستی تشکیلات خودگردان نیز در خدمت تقویت منافع اسرائیل است.

همانطور که تاریخ آشکار می شود، بعید است که اقدامات - یا بهتر است بگوییم بی عملی - این دولت های فروخته فراموش شود. نقش آنها در حمایت و یا مخالفت با جنگ در حافظه جمعی جهان عرب و اسلام حک خواهد شد و مرز مشخصی بین کسانی که از غزه حمایت کردند و کسانی که از نسل کشی ده ها هزار غیرنظامی در تنها 360 کیلومتر مربع حمایت کردند، ترسیم خواهد کرد.

شکاف بین محور مقاومت غرب آسیا و محور عادی سازی آن هرگز به این اندازه آشکار نبوده است.

----- **با تقدیم احترامات «2024-09-20»**

